Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 172. Brașovŭ, Vinerĭ 5 (17) Augustŭ 1888.

Brașovŭ, 4 Augustŭ st. v. 1888.

Este caracteristică și instructivă paralela, ce-o face ḑiarulŭ stângei estreme maghiare „Egyetértés“ între guvernulŭ de mai înainte alŭ Nemțilorŭ liberalĭ-centraliștĭ din Austria și guvernulŭ Taaffe de astăḑĭ, din incidentulŭ jubileului ce s'a serbatŭ în onórea cestui din urmă ḑilele aceste, când s'au împlinitŭ nouĕ anĭ dela venirea lui la putere.

„In ce ne privesce pe noi, ḑice „Egyetértés“, „nu dorimŭ nicĭdecum sĕ se reîntórcă acelŭ timpŭ când centraliștii nemțĭ au fostŭ în Austria în maioritate și când a lorŭ a fostŭ mărirea și puterea. Aceștia încă totŭ mai visau în continuu de unitatea imperiului și de împĕrăția absolută și priveau corcita constituția dela 1867 numai ca una, pe care a dat'o puterea „legitimă“ într'unŭ momentŭ de slăbiciune și cu acelŭ cugetŭ reservatŭ ca la o binevenită ocasiune sĕ o ia îndĕrĕptŭ“

„Ministeriulŭ Taaffe e multŭ mai bunŭ pentru noi, fiind că dela unŭ guvernŭ care a sciutŭ sĕ între în tocmélă cu Cehii, Polonii, Slovenii, și șĭ-a înscrisŭ pe stindartulŭ sĕu devisa: *„Recht für Alle“* (dreptate pentru toțĭ) mai puținŭ amŭ trebuitŭ sĕ ne așteptămŭ că va aspira sĕ confisce drepturile nóstre. Și nicĭ că ne putemŭ plânge, că guvernulŭ Taaffe ar fi amenințatŭ posiția nóstră de dreptŭ publicŭ și politică!!!...“

Va sĕ ḑică este așa de sinceră fóia independențilorŭ de-a recunósce, că unŭ guvernŭ austriacŭ, a cărui programă se baséză pe principiulŭ de egală îndreptățire națională, este mai puținŭ periculosŭ pentru independența constituțională a Ungariei,, decâtŭ unŭ guvernŭ centralistŭ și suprematistŭ. Numai câtŭ în sinceritatea ei memorata fóiă trece cu vederea, că acéstă recunóscere conține totodată o formidabilă acusare în contra sistemului centralistŭ și suprematistŭ maghiarŭ.

Décă este adevĕratŭ, că unŭ guvernŭ, care șĭ-a scrisŭ pe drapelulŭ sĕu devisa *„dreptate pentru toțĭ,“* oferă Maghiarilorŭ mai multă garanțiă în contra tendințelorŭ de-a li se confișca drepturile, atuncĭ totŭ așa de adevĕratŭ este, că sistemulŭ de guvernare actualŭ ungurescŭ care șĭ-a luatŭ ca devisă *„dreptate numai pentru Maghiarĭ,“* trebue sĕ fiă consideratŭ atâtŭ de popórele de dincolo de Laita, câtŭ și mai mult de popórele de dincóce, carĭ trăescŭ sub dênsulŭ și a cărorŭ drepturĭ naționale au fostŭ în realitate confișcate, ca unŭ sistemŭ, ce amenințĕ libertatea și drepturile lorŭ.

Orĭ dóră nu cumva supremația maghiară se bucură de-unŭ deosebitŭ privilegiu de a nu fi amenințătóre pentru libertatea altorŭ popóre? Asta credemŭ că nu o va afirma nicĭ chiar „Egyetértés“, după ce esprimă astfelŭ despre guvernulŭ de dincolo, care a întratŭ în tocmélă cu naționalitățile.

Unŭ lucru însĕ n'arŭ trebui sĕ-lŭ trécă cu vederea cei dela fóia koșuthistă. Bine că guvernulŭ Taaffe respectéză posițiunea de dreptŭ publicŭ și politică a Ungariei, dér nu se póte nega de altă parte, că naționalitățile din Austria: Cehii, Slovenii ș. a. pentru aceea nu suntŭ nicĭdecum mai liniștite față cu aspirațiunile șovinismului ungurescŭ, care împiedecă realisarea unei bune tocmelĭ între ele și guvernulŭ Taaffe.

Deocamdată póte sĕ nu fiă amenințată posiția de dreptŭ publicŭ și politică a Ungariei din partea ocârmuirii austriace, dér óre nu se gândesce „Egyetértés“ la conflictulŭ ce trebue sĕ se nască mai curêndŭ orĭ mai târḑiu între două sisteme de guvernare cu principii diametralŭ opuse?

Și apoi unde rĕmâne tăria dreptului pe care sĕ razimă Ungaria, décă printr'unŭ sistemŭ, care nemulțămesce în gradulŭ celŭ mai estremŭ maioritatea propriei poporațiunĭ, se face imposibilă consolidarea statului pe base trainice?

Dér n'a fostŭ — ḑice „Egyetértés“ — nicĭ guvernulŭ Taaffe mai bunŭ ca celelalte în ceea ce privesce afacerile comune. Aicĭ a cedatŭ și elŭ mereu, și nu s'a opusŭ nicĭ chieltuielelorŭ enorme de înarmare, nicĭ pretensiunilorŭ esagerate cu scopŭ de a despoia busunarele contribuabililorŭ. S'a încovoiatŭ ca trestia la suflarea vêntului, și a fostŭ slabŭ, dér mai slabŭ ca elŭ a fostŭ guvernulŭ Tisza, care a făcutŭ sĕ se ratifice de parlamentulŭ ungurescŭ tóte proiectele câte s'au stabilitŭ în Viena.

Va fi fostŭ mai slabŭ guvernulŭ Tisza, și nicĭ nu se putea altfelŭ, pentru că, pe când ministeriulŭ Taaffe se razimă pe o politică sănĕtósă față cu naționalitățile, cabinetulŭ Tisza trebue sĕ plătéscă scumpŭ, prin continue concesiunĭ, politica sa șovinistă și asupritóre din întru.

Comerciulŭ Ungariei cu țĕrile străine în 1887.

Comerciulŭ Ungariei în decursulŭ anului 1887 în comparațiă cu anulŭ precedentŭ 1886 dă următorulŭ resultatŭ:

In 1887 Ungaria a importatŭ mai multŭ cu 19.490,542 fl. ca în anulŭ 1886, în timpŭ ce față cu acelașŭ anŭ exportulŭ ei a fostŭ mai puținŭ cu 13.183,793 fl.

Importulŭ a crescutŭ mai vêrtosŭ la: tăbacŭ, legume, beuturĭ, mărfurĭ de bumbacŭ, haine de inŭ, lânăriă, îmbrăcăminte, piele și mărfurĭ de piele, și metale nobile. Față cu acestea *exportulŭ a crescutŭ* mai vêrtosŭ la: legume, lemnele brute și scândurĭ, materiele argăsitóre, fierŭ, mărfurĭ de fierŭ și metale nobile.

Importulŭ a scăḑutŭ mai vêrtosŭ la: mărfurile coloniale, zaharŭ și articulĭ de bucate. Față cu acésta însĕ *exportulŭ a scăḑutŭ* la: porcĭ, cai, lână brută, tăbaculŭ brutŭ, cucuruzŭ, ovĕsŭ și în fine materiile explosibile. Așa-déră mulțĭ din articulii mai principalĭ de comerciu ai Ungariei au rĕmasŭ în anulŭ acesta îndĕrĕtŭ cu exportulŭ, ceea ce a contribuitŭ mai vêrtosŭ la deficitulŭ comerciului Ungariei în an. 1887.

Deficitulŭ comerciului Ungariei cu țĕrile streine în anulŭ 1887 se evaluéză la suma de 34.627,997 fl. v. c. Față cu anulŭ precedentŭ 1886, deficitulŭ a crescutŭ cu 32.674,335 fl.

Sĕ aruncămŭ acum o privire asupra comerciului Ungariei cu țĕrile străine în decursulŭ celorŭ *cincĭ* anĭ din urmă: In cursulŭ acestorŭ 5 anĭ din urmă *importulŭ* Ungariei a fostŭ de 2.277.181,552 fl., séu 52·36%; *exportulŭ* în anii aceștia 2,071,887.562 fl., séu 47.64%. Escedentulŭ importului în aceștĭ cincĭ anĭ din urmă face așa-déră 265.293.990 fl. v. a. Décă acéstă colosală sumă o împărțimŭ cu numĕrulŭ anilorŭ, resultă unŭ *deficitŭ anualŭ alŭ comerciului Ungariei cu țĕrile străine de 41.058,798 fl.*

Din importulŭ totalŭ alŭ anului 1887, care representă suma de 440.619,404 fl., la importulŭ de fabricate se vine suma de 368.750,065 fl. Față cu anulŭ 1886 importulŭ de fabricate s'a sporitŭ cu 11.561.151 fl.

Dintre fabricatele Ungariei singurŭ numai la unŭ felŭ de fabricațiunĭ se arată unŭ excedentŭ la exportŭ; aceste fabricațiunĭ constau din nisce articulĭ de mâncare și alțĭ articulĭ de consumŭ, d. es. făină, vinŭ, spirtŭ etc. carĭ suntŭ tot odată articulii de prima clasă ai industriei ungare. Excedentulŭ exportului acestora dă cifra de 45.641,704 fl.

Asemenea dă unŭ însemnatŭ excedentŭ la exportŭ mărfurile brute, cum suntŭ d. es. lemnŭ, lână, inŭ etc-, carĭ dela noi se cumpără cu prețŭ eftinŭ și se exportéză în străinătate pentru a se fabrica; după ce se fabrică se importéză érășĭ în țéră la noi, unde se cumpără scumpŭ.

Bucate (grâu, sĕcară, orzŭ, ovĕsŭ, cucuruzŭ) s'au exportatŭ în anulŭ trecut în sumă de 79.297,430 fl. făină: 48 mil. 338,004 fl. Vite (boi, bibolĭ, vacĭ, vite tinere, viței, oi, capre, porcĭ, cai) s'au exportatŭ în sumă de 66.749,284 fl., lână: 15.594,824. Tăbacŭ, vinŭ, spirtŭ: cu totulŭ 24.987,351 fl.; lemne: 23 de milióne 204,924 fl.

Aceștia suntŭ principalii articulĭ de exportŭ ai Ungariei. Exportulŭ grâului față cu anii trecuțĭ a crescutŭ mereu, de asemenea a crescutŭ și exportulŭ sĕcărei și a orzului, ceea ce însĕ, în urma rĕsboiului vamalŭ cu România, nu se póte ḑice și despre exportulŭ ovĕsului și mai alesŭ a cucuruzului. Rĕulŭ zace însĕ în imprejurarea, că deși exportulŭ bucatelorŭ susŭ amintite a crescutŭ, n'a crescutŭ însĕ și prețulŭ lorŭ, ba prețulŭ tocmai a scăḑutŭ.

Exportulŭ de spirtŭ, care încă la anulŭ 1883 se evalua la prețulŭ de 9 milióne 158,256, în anulŭ 1887 a scăḑutŭ la 2.989,320 fl.; va sĕ ḑică exportulŭ spirtului a decrescutŭ în timpulŭ acesta cu 63.76 %.

Exportulŭ tăbacului brutŭ în ultimulŭ anŭ a decrescutŭ, exportulŭ vinului însĕ, mai vîrtosŭ în ultimii 2 anĭ, a crescutŭ considerabilŭ.

Ce privesce *importulŭ*, la țĕsăturile de bumbacŭ, de inŭ, lână și mătase, carĭ dau contingentulŭ celŭ mai mare alŭ importului, acesta se evaluéză în totalŭ la 116,953,560 fl. Importulŭ pieilorŭ fabricate: 13.434,740 fl.

Acestea suntŭ cifrele cele mai păgubitóre pentru comerciulŭ Ungariei, căcĭ e vorba de nisce articullĭ necesarĭ pentru fiăcare și cu tóte acestea nu se fabrică aicĭ în țéră, din causa lipsei de fabricĭ, ci se fabrică în streinătate din materia brută esportată dela noi. Importulŭ din aceste articule nu numai că nu a decrescutŭ, ci atâtŭ față cu anulŭ precedentŭ, câtŭ și față cu alțĭ anĭ de mai nainte a crescutŭ importulŭ țĕsĕturilorŭ de lână, inŭ și bumbacŭ și numai importulŭ de mătase a mai scăḑutŭ puținŭ.

Colosalulŭ deficitŭ alŭ comerciului ungarŭ cu țĕrile streine provine mai vîrtosŭ din importulŭ considerabilŭ alŭ *articulilorŭ de luxŭ*, carĭ în anulŭ 1887 se cifréză cu 58.016,889 fl. Catiféua și mătasă, aurulŭ și petrele scumpe, țigările cele fine etc. etc. aceștia suntŭ mai vîrtosŭ articulii, carĭ sĕrăcescŭ Ungaria și sporescŭ sinuciderile și emigrările. Importulŭ de cafea, teă, diferite arome și póme se evaluéză la 12,361,183 fl. Mai multă ruină aduce comerciului ungarŭ importulŭ de cafea, alŭ căruia consum s'a calculatŭ cu finea anului 1886 la 0·45 kgr. de persónă.

Hitrovo despre România.

Ḑiarulŭ francesŭ „Journal des Débats“ publică o întrevorbire ce ḑice că a avut'o raportorulŭ sĕu cu d. *Hitrovo*, ambasadorulŭ Rusiei în Bucurescĭ. D-lŭ Hitrovo sĕ fi declaratŭ după versiunea numitului ḑiarŭ, că întréga diplomațiă ruséscă din peninsula balcanică, lucră numai pe temeiulŭ unorŭ informațiunĭ positive, ce le primesce dela guvernulŭ rusescŭ. Vorbindŭ de posițiunea României față cu Rusia, Hitrovo sĕ fi asiguratŭ, că Rusia nu are de gândŭ a ataca câtușĭ de puținŭ libertatea și independența României și adause, că și România — elŭ înțelege totdéuna numai poporulŭ — nu se va opune nicĭodată trecerei trupelorŭ rusescĭ prin țéră, ci, ca și Bulgaria și Serbia, va primi pe soldații rusescĭ cu bucuriă ca pe nisce rudițĭ prin rassă (?) și religiune.

„N. Fr. Presse“ primesce o corespondență din Bucurescĭ în care se ḑice cu privire la declarațiunile de mai susŭ ale lui Hitrovo între altele:

„D-lŭ Hitrovo e fără îndoélă o personalitate politică, care pe lângă predilecțiunea sa și pe lângă talentulŭ sĕu pentru intrigă, se distinge și prin aceea, că fără sfială face afirmările cele mai cutezate, presupuindŭ adecă, că ele suntŭ favorabile planurilorŭ sale. Și décă din acestŭ punctŭ de vedere ar fi totușĭ de creḑutŭ, că ambasadorulŭ Rusiei în România a declaratŭ, că în politica Rusiei nu e absolutŭ nicĭ unŭ periculŭ pentru independența României, a doua parte a declarațiunilorŭ lui Hitrovo face a se conchide la nisce cugete reservate, a cărorŭ publicare a trebuitŭ s'o evite unŭ politicŭ așa de șiretŭ ca discipululŭ lui Ignatiev. Căcĭ ce vré sĕ ḑică Hitrovo când accentuéză că România în ce privesce poporulŭ nu se va opune trecerei trupelorŭ rusescĭ? Voit'a óre sĕ ḑică d. Hitrovo, că între guvernulŭ românŭ și opiniunea publică a României esistă o contraḑicere? Orĭ dóră a vrutŭ sĕ indice, că Rusia are pentru politica ei unŭ

sprijinŭ în opiniunea publică a României chiar şi atuncĭ când guvernulŭ din Bucurescĭ ar fi de altă părere?"

Corespondentulŭ fóiei vienese arată apoi, că aceste presupunerĭ suntŭ neîntemeiate, deórece guvernulŭ românŭ de adĭ urméză totŭ aceeaşĭ liniă de conduită în politica esterióră, ca guvernulŭ trecutŭ. Oposiţia de odinióră, ca şi partidulŭ lui Brătianu, suntŭ deopotrivă în contra orĭcărei alipirĭ principiare de politica ruséscă. In fine ḑice „N. Fr. Presse:"

Alusiunea d-lui Hitrovo la comuniunea religiunii ortodoxe şĭ-a pierdutŭ valórea prin neparticiparea României la festivităţile din Kiew.... Ce privesce însĕ pretinsa rudire de rassă ruso-română, d. Hitrovo ar trebui sĕ scie, că nicĭ o afirmare nu va întimpina dela Porţile de ferŭ până la Prutŭ unŭ protestŭ mai unanimŭ decâtŭ aceea, că naţiunea română ar fi rudit判 prin rassă séu ar aparţiné chiar slavismului!"

Din afară.

Ambasadorii puterilorŭ străine la curtea din Sofia au adresatŭ, se ḑice, o notă colectivă guvernului bulgarŭ, prin care'i facŭ cunoscutŭ, că nicĭ persóna, nicĭ averea în ţéră-i nu e asigurată în Bulgaria, şi mai alesŭ nota atrage atenţiunea guvernului asupra faptului, că el nu pune nicĭ cea mai mică severitate pentru a reprima causele carĭ facŭ acéstă stare de lucrurĭ. — Guvernulŭ a protestatŭ energicŭ în contra acestei acusărĭ.

*

Schimbarea ce s'a făcutŭ în politica ruséscă „*Kreuzzeitung*" o vede în impregiurarea, că cestiunea bulgară érăşĭ a încetatŭ de a mai fi la ordinea ḑilei. Situaţiunea prinţului de Coburgŭ a devenitŭ ne mai suportabilă şi se póte ḑice, că scopulŭ concentrărilorŭ de trupe austro-ungare şi rusescĭ este, ca la casŭ când prinţulŭ ar cădé, sĕ se împedece ingerinţa uneia orĭ alteia din aceste două puterĭ în afacerile bulgare.

*

Se asigură, că *miniştri sêrbescĭ* de aceea nu au luatŭ parte la deschiderea *căilei ferate orientale*, pentru că era posibilŭ ca sĕ se întâlnéscă cu prinţulŭ Bulgariei şi astfelŭ sĕ fiă siliţĭ a-i face acestuia o visită de curtuosia care ar fi pututŭ sĕ fiă uşorŭ interpretată ca unŭ actŭ de recunóşcere oficială din partea guvernului sêrbescŭ, şi tocmai acésta trebuia sĕ se evite cu orĭ ce preţŭ din partea Sêrbilorŭ.

Cestiunea Massauahului.

Din nou acéstă cestiune vine la ordinea ḑilei, după Egiptŭ Massauah. De astă dată însĕ Italia este în jocŭ, căcĭ ea îşĭ crează prima coloniă.

Teritorulŭ Massauah face parte din domeniile puse sub suzeranitatea Turciei. Încă din anulŭ 1867 sub negusulŭ Thèodoros acestŭ teritoriu a fostŭ ocupatŭ de trupele englese odată cu ocuparea Egiptului. In 1884 amiralulŭ Hewett încheiă cu negusulŭ Ioanŭ o convenţiune, prin care se stipula libera trecere prin Massauah a orĭ ce felŭ de mărfurĭ, ba chiar transporturile de arme şi muniţiunĭ.

De atuncĭ unŭ faptŭ nou s'a produsŭ, Italia a luatŭ în posesiune Massauahul, décă nu tocmai cu consimţĕmêntulŭ Angliei, dér celŭ puţinŭ cu cunoşcinţa ei. Ast-felŭ Italia s'a substituitŭ angajamentelorŭ luate de Anglia. Operaţiile militare ale Italiei începură la 5 Februarie 1885. D-nulŭ Mancini, ministru de esterne italianŭ, declară atuncĭ, că guvernulŭ sĕu nu urmărea altŭ scopŭ decâtŭ protecţia proprietăţilorŭ naţionalilorŭ sĕi asupra acestui punctŭ de pe malulŭ Mărei roşii, şi că cestiunea suveranităţilorŭ nu era câtuşĭ de puţinŭ prejudecată prin mĕsurile ce aveau a fi luate. La 26 Februarie interveni actulŭ dela Berlinŭ. Italia nu făcŭ notificaţia luărei în posesiune definitivă, pe care acestŭ actŭ o prescriă. La finele anului 1885 trupele egiptene se retraseră. In 1887, când Italia blocă Massauahulŭ, declară încă odată, că acésta nu prejudecă întru nimicŭ cestiunea suveranităţei, care remânea în suspensiune.

Colonia Massauah cuprinde între alţĭ străinĭ vr'o 30 de Grecĭ şi 2 Francesĭ. Este cât-va timpŭ când generalulŭ comandat alŭ corpului de ocupaţiă italianŭ voi sĕ impună nouĕ tacse locuitorilorŭ. Neguţătorii grecĭ se opuseră, invocând capitulaţiile, carĭ asigură în totŭ Levantulŭ străinilorŭ scutirea de imposite şi find-că generalulŭ insistă, neguţătorii se adresară consulului francesŭ, singurulŭ consulŭ străinŭ în localitate şi sub a cărui protecţiă suntŭ puşĭ mai cu samă Grecii. Guvernulŭ frances informă guvernulŭ Italianŭ, care făgădui, că va esamina cestiunea. D-lŭ Crispi adresă însĕ puterilorŭ o notă, a cărorŭ terminĭ nu suntŭ tocmai în acordŭ cu usurile parlamentare.

Mai multŭ, d-lŭ Crispi decretă ocuparea sătişorului Zulah, asupra căruia Franţa are drepturĭ în virtutea tratatelorŭ trecute cu regii Tigreei, suveranii acestei regiunĭ. Dér Franţa a datŭ şi cu acéstă ocasiă probă de o înaltă înţelepciune, dândŭ incidentului o însemnătate mediocră.

D-lŭ Goblet, ministrulŭ afacerilorŭ străine alŭ Franciei, trimise puterilorŭ o circulară, ca respunsŭ notei d-lui Crispi asupra afacerei Massauahului. Francia, ḑice în substanţă circulara, a făcutŭ de când Italia a blocatŭ Massauahulŭ, totŭ aceea ce depindea de ea pentru a'i uşura treaba şi a depărta dificultăţile, când veni cestiunea capitulaţiunilorŭ şi ilegalitatea disposiţiunilorŭ, în virtutea cărora contribuţiunĭ au fostŭ impuse străinilorŭ.

Cordialitatea care domnea până aicĭ în discuţia acestei cestiunĭ făcea sĕ se spere, că se va ajunge la unŭ compromisŭ, care nu ar fi pututŭ decâtŭ întări posiţiunea Italiei în Masauah. Dér étă că Italia, în timpŭ ce cestiunea de dreptŭ era încă în suspensiune, recurge de odată la amenḑĭ, la ameninţărĭ de espulsiune, la arestărĭ, la închidere de magazinurĭ, şi la esproprierĭ, refusândŭ de a recunósce pe consululŭ francesŭ, a cărui telegrame suntŭ suprimate, şi în sfârşitŭ se desfăşură drapelulŭ italianŭ la Zulah, fără a se ţiné socotélă de drepturile anterióre ale Franciei asupra acestui teritorŭ. Chiar în faţa acestorŭ mĕsurĭ categorice din partea Italiei, Francia a opusŭ cea mai estremă moderaţiune...

In casulŭ când conclusia acestei stărĭ de lucrurĭ ar fi suprimarea pură şi simplă a capitulaţiunilorŭ, Francia va lua actŭ de aceea că capitulaţiunile sfârşescŭ astfelŭ prin faptulŭ numai a introducerei într'o parte óre-care a unei administraţiunĭ europene, fără sĕ mai fiă nevoe de negocierĭ prealabile, şi ea va atrage de acolo consecinţele ce ar corĕspunde intereselorŭ sale.

Negociările în acéstă privinţă se urméză, vomŭ vedé la ce resultatŭ vorŭ ajunge. *„Dem."*

SCIRILE ḐILEI.

Colonia austro-ungară din Bucurescĭ va serba Sâmbătă 6/18 Augustŭ *aniversarea ḑilei nascerei M. S. monarchului nostru Franciscŭ Iosifŭ.* Se va da unŭ banchetŭ la órele 7 séra în grădina casinului austro-ungarŭ din strada Academiei, sub presidenţa ministrului Goluchowski. După banchetŭ va fi o petrecere pentru familii.

***

In ministeriulŭ comunŭ de rĕsboiu se proiecteză *înmulţirea oficerilorŭ în activitate*, după cum s'a hotărîtŭ în ultimele delegaţiunĭ. Inmulţirea se va estinde asupra infanteriei, vênătorilorŭ, cavaleriei, asupra artileriei de câmpŭ şi cetăţĭ, asupra geniului şi a pionerilorŭ, săpătorilorŭ, asupra impiegaţilorŭ căilorŭ ferate, telegrafelorŭ şi asupra trenului armatei. Căpităniile acelorŭ despărţăminte la carĭ se vorŭ face aceste sporirĭ, au esmisŭ o circulară către subalternii lorŭ în care li se spune, că décă dorescŭ sĕ între în activitate pe lângă condiţiunile stabile, sĕ înainteze rugare la locurile competente. Dintre oficerii actualmente în reservă, aceia, carĭ au fostŭ *voluntarĭ* pe unŭ anŭ şi carĭ nu sĕ vorŭ puté susţiné pe spesele lorŭ în anulŭ de probă, ce trebue sĕ-lŭ servéscă, se vorŭ ţiné pe spesele statului; ér celorŭ ce vorŭ rĕuşi în anulŭ de probă li se concede a face esamenulŭ recerutŭ la timpulŭ hotărîtŭ şi numai decâtŭ se vorŭ trece în serviţiu activŭ, décă nu vorŭ pretinde a primi imediatŭ şi rangulŭ. Rugările celorŭ căsĕtoriţĭ însĕ numai atuncĭ vorŭ fi considerate şi apreţiate, décă vorŭ puté depune cauţiunea prescrisă.

***

In *comitatulŭ Cluşiului* au rĕmasŭ restanţă cu finea lunei trecute 542,809 fl. dare directă şi 43,026 fl. dare militară. Incassările s'au făcutŭ în luna Iulie mai cu succesŭ ca în aceeaşĭ lună a anului trecutŭ.

***

La înormêntarea de erĭ a reposatei *Hareti Stănescu* a fostŭ multă lume. Peste 40 de cununĭ dela numerósele rudenii, amicĭ şi cunoscuţĭ împodobeau conductulŭ imposantŭ. Neîncăpêndŭ tóte pe carulŭ funebralŭ, o parte din cununĭ au fostŭ aşeḑate pe unŭ altŭ carŭ alŭ societăţii de pompe funebre.

***

Episcopulŭ *Strossmayer* a plecatŭ în 14 l. c. la améḑĭ — după cum ne spune „Egyetértés," — din Rohits la Zagrabia (Agramŭ). Episcopulŭ şĭ-a propusŭ sĕ rĕmână vreme de o ḑi în Zagrabia unde credincioşii sĕi demonstréză pentru elŭ. Demonstraţia însĕ nicĭ într'unŭ felŭ n'a reuşitŭ, findcă la gară n'a fostŭ întimpinatŭ decâtŭ numai de câţĭ-va înfocaţĭ credincioşĭ ai lui, între carĭ rectorulŭ universităţii Smiciklas. Poporaţiunea din Zagrabia n'a datŭ nicĭ o atenţiune lui Strossmayer pe întregŭ drumulŭ ce ducea la locuinţele canonicului Racki unde a fostŭ poftitŭ episcopulŭ. „Obzor" organulŭ lui Strossmayer scrie în ultimulŭ sĕu numĕrŭ: „că paşii făcuţĭ la nunciulŭ papalŭ Galimberti cu scopulŭ de a'lŭ câştiga pentru o intervenire în afacerea lui Strossmayer n'au succesŭ. Nunciulŭ cu privire la acésta a declaratŭ, *că sentimentele lui Strossmayer suntŭ pré bine cunoscute înaintea lumei catolice* şi decĭ nunciatura nu află cu cale ca sĕ facă relaţiune în causa acésta."

***

După cum se telegrafiază din Cernăuţĭ, cu data de 11 Augustŭ, *inundaţiile în Bucovina* au causatŭ pagube enorme. Şoseaua Gura-Humora este cu desăvêrşire distrusă pe o întindere de 440 de chilometri. In părţile mai inundate şoselele au suferitŭ şi mai multŭ. Mare pagubă au suferitŭ şi căile ferate locale din Bucovina, deórece terenulŭ, podurile şi stăvilarele mai pretutindenea au fostŭ distruse. Linia Hatna-Câmpulungŭ, pentru ca sĕ fiă restabilită, are nevoiă de o muncă intinsă de celŭ puţinŭ şese sĕptĕmânĭ. Pagubele peste totŭ se urcă la mai multe milióne. In timpulŭ din

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Catulle Mendès.

Micile Legende

CLEMENŢA POETULUI.

I.

Intr'o diminéţă de véră copilulŭ-poetŭ plecă.

Avea elŭ merinde pentru călĕtoriă? Nu!

Avea elŭ în buzunarŭ monedele sunătóre, carĭ facŭ ca hangii după drumurĭ sĕ priméscă bine pe călĕtorĭ?

Nu!

Copilulŭ-poetŭ însĕ nu avea nicĭ o grije — fiind-că va cerşi.

Cătunele şi oraşele suntŭ pline de ómenĭ milostivĭ, care'ţĭ dau totŭ ce poţĭ dori, în schimbulŭ unui cântecŭ pe care li-lŭ cânţĭ.

Şi copilulŭ-poetŭ plecă cu inima voiósă, ca unŭ cuibŭ de păserele.

Când îi fuse fóme vru sĕ mânânce răsurile de pe câmpŭ.

— Fugĭ d'aci, trecĕtorule, pe noi nu ne mănâncă nimenĭ, pe noi ne respiră! ḑiseră trandafirii sĕlbaticĭ.

Elŭ le mirosi, flămêndŭ, dér mulţumitŭ.

Nicĭ murele nu se lăsară bucorosŭ sĕ fiă mâncate — se supĕrară; nu leplăcea sĕ fiă luate dreptŭ fructe, ele arŭ fi vrutŭ sĕ treacă dreptŭ florĭ; zădărnicia este o gloriă!

După ce trase unŭ somnŭ pe muşchiulŭ din marginea pădurei copilulŭ porni mai departe, nemâncatŭ, pe potecĭ şi prin câmpii.

Unde se ducea elŭ?

Spre visulŭ pe care'lŭ avea în sine.

Este unŭ lucru absurdŭ, şi adevĕratŭ, pe care poeţii ilŭ caută totŭ-déuna prea departe, visulŭ că ei suntŭ ei; ce lĭ-ar lipsi? o oglindă; şi, cum sunt plinĭ de himere, o nebuniă îi împinge spre singurătatea mulţimilorŭ.

Insĕ călĕtorulŭ nostru nu se plânse fiindcă vĕḑŭ în ferésträ pe fata cea mai frumósă de pe pămêntŭ.

— Fată tênĕră, ḑise elŭ — soţulŭ tĕu te salută; eu sunt vrednicŭ de tine, fiindcă te iubescŭ, şi fiindcă sciu sĕ spun poeme, cele mai frumóse din câte a pututŭ o ureche omenéscă sĕ auḑă! şi este multă vreme de când eu am făcutŭ epitalemulŭ*) nostru.

Copilulŭ poetŭ cântă imnulŭ acesta nupţialŭ, frumósa fată nu'şĭ pierdŭ vremea sĕ'l asculte, fiindcă cârpea rufele familiei, fiindcă a doua ḑi era ḑiua spălatului rufelorŭ.

Poetulŭ îşĭ vĕḑŭ de drumŭ, cam mâhnitŭ; mândria florilorŭ de trandafirŭ şi a murelorŭ, nebăgarea de sémă a fetei, ilŭ făceau sĕ se gândéscă că, póte, lucrurile şi fiinţele de pe pămêntŭ nu suntŭ aşa de milostive după cum îi vine cuiva sĕ crédă.

Aş! elŭ nu era aşa de slabŭ de inimă ca sĕ se descurageze aşa de iute.

Copilulŭ poetŭ făcŭ, în nóptea aceea, sub stele, unŭ cântecŭ de amorŭ aşa de dulce, încât privigetorile fură gelóse de elŭ, fiindcă privighetorile sunt artiste.

II.

Se sculă în ḑorĭ de ḑi şi plecă.

La o rĕspântiă întâlni unŭ negustorŭ urmatŭ de catârĭ şi de ómenĭ, carĭ mânau catârii; în coşurile purtate de catârĭ erau sacĭ plinĭ cu aurŭ şi cu argintŭ. Negustorulŭ se întorcea dela unŭ bâlciu unde făcuse treburĭ fórte bune.

„Trebue sĕ 'i cântŭ poema pe care am inventat'o aséră, fiindcă mĭ-ar fi dragŭ ca elŭ sĕ 'mĭ dea o parte din comorile lui. Mĕ temŭ însĕ că elŭ o sĕ s'aprindă aşa de tare de versurile mele, încâtŭ o sĕ 'mĭ arunce aşa de multe parale, că n'o sĕ am unde sĕ le punŭ".

Copilulŭ-poetŭ cântă. Insĕ nu i s'aruncă banĭ, ci pietre adunate de pe marginea şanţului; şi toţĭ rîdeau de dênsulŭ fiindcă 'i făceau rĕu.

Elŭ plânse, nepricepêndŭ pentru ce ilŭ goneau cu pietre, pe elŭ, care cânta aşa de bine.

Mai departe,... mai departe elŭ o sĕ găséscă inimĭ mai milostive! Acum nu avusese norocŭ, la începutulŭ drumului! Lucrurile or sĕ se schimbe; astfelŭ de lucrurĭ se întêmplă! După o ḑi senină de câte orĭ nu urméză o diminéţă posomorîtă!

Pe drumŭ!

Era flămêndŭ.

*) Poĕmă de nuntă spre lauda tinerilorŭ.

urmă însĕ scirile ce sosescŭ din părțile inundate suntŭ mai liniștitóre.

* *
*

In urma ploilorŭ continue de mai multe dile *inundațiile* au causatŭ multe nenorocirĭ și în orașulŭ Romanŭ din România. Apele Moldovei și Siretulŭ au inundatŭ partea din josŭ a orașului. Peste 160 de familii suntŭ victima acestei catastrofe. Chiar și satele din jurŭ au fostŭ inundate. Asemenea inundații marĭ se dice, că nu s'au mai pomenitŭ în acele părțĭ.

* *
*

Venitulŭ brutŭ alŭ căilorŭ ferate române dela an. 1876 până la 1887 a fostŭ 251,248,220 lei, în terminŭ mediu se vinŭ pe anŭ 21,931,656 lei, ér în specialŭ de fiă-care chilometru se vinŭ pe anŭ 20,216 lei. Cheltuelile se urcă în acelașŭ timpŭ la 152,359,455 lei, séu în terminŭ mediu pe anŭ 13,850,859 lei, de chilometru 12,787 lei. Escedentulŭ veniturilorŭ asupra cheltuelilorŭ în 11 anĭ a fostŭ de 88,888,765 lei. In timpulŭ acesta cheltuelile de esploatare au absorbitŭ 65.64 la sută din venitulŭ brutŭ alŭ liniilorŭ.

Starea siguranței publice în Albania.

In timpulŭ de astădĭ e întrebare, décă se mai află vre-unŭ ținutŭ în tótă Europa, unde siguranța publică sĕ se afle în o stare atâtŭ de tristă ca în Albania.

După cum se raporteză în privința acésta din Scutari, în Albania se consideră ca lucru naturalŭ obiceiulŭ de a nu eși nimenea afară din casă, fără a nu se provedé mai întâiu cu câteva pistóle, cuțite și alte soiurĭ de arme.

In ținutulŭ Miridițilorŭ, pe carĭ Turcii nicĭ-odată n'au fostŭ în stare a-i supune pe deplinŭ, stările stau în privința acésta mai rĕu decâtŭ cum șĭ-ar puté cineva închipui. Funcționarii și păzitorii siguranței publice mai nicĭ nu cuteză a se apropia de ținulŭ acesta, căcĭ în totŭ momentulŭ se află în periculŭ de a-șĭ plăti cu viéța cutezanța lorŭ.

Atacurile Miridițilorŭ se repetă atât de desŭ, încâtŭ a trebuitŭ sĕ se pună la disposiția călĕtorilorŭ o trupă întrégă de gendarmĭ, carĭ sĕ-i ocrotéscă în călĕtoriă și carĭ se susțină pe spesele Turciei.

De órece însĕ starea financielorŭ turcescĭ este prea critică și din causa acésta trupele de gendarmĭ neputêndu-șĭ primi regulatŭ plata lorŭ, caravanele de multe orĭ suntŭ espuse la atacurĭ chiar din partea celorŭ ce suntŭ chiămațĭ a-i apĕra. Astfelŭ au pățit'o în timpulŭ din urmă caravanele ce călĕtoreau din Scutari spre Prisrend.

Contra acestorŭ neajunsurĭ nu se póte lua nicĭ unŭ remediu până când financiele Turciei nu vorŭ fi în stare sĕ plătéscă regulatŭ léfa gendarmilorŭ chemațĭ a face sĕ se respecte siguranța publică.

Flămêndŭ de ce? De totŭ, de pâne puținŭ, de iubire mai cu sémă.

Pe drumŭ.

In orașulŭ celŭ mare audì, că împĕratulŭ era sĕ se rĕsboiască cu vecinulŭ lui celŭ mai putернicŭ.

— Bunŭ! écă ce 'mĭ trebuia mie! se gândì elŭ.

Și intrândŭ în palatŭ spuse suveranului, uitându-se galeșŭ la domnița, care ședea lângă tronŭ:

— Impĕrate, dă'mĭ, te rogŭ, pe fata ta de nevastă, și eu voiu cânta, în capulŭ armatei tale, așa de frumóse cântece de gloriă, încâtŭ soldații tĕi, aprinșĭ de dorŭ de rĕsboiu, vorŭ gonì armata vrășmașă întocmai după cum vêntulŭ împrăștiă pulberea!

Impĕratulŭ dise, dândŭ din umerĭ:

— Dațĭ afară pe nemernicŭlŭ acesta.

Și întorcêndu-se către mai mulțĭ ómenĭ galonațĭ, carĭ erau de față isprăvì de combinatŭ planulŭ de bătae, după sfaturile unui generalŭ vestitŭ din pricină, că bătuse în mai multe rândurĭ pe vrăjmașĭ. (Va urma).

Intêmplărĭ diferite.

O telegramă perdută. „W. Tagbltt" face amintire de-o telegramă perdută, ce ar fi trimis'o prințulŭ Bismark ministrului sêrbŭ Bukacovicĭ, în Viena, în causa divorțului părechii regale sêrbescĭ. Cumcă într'adevĕrŭ a fostŭ acéstă telegramă, sĕ scie din imprejurarea, că Bukacovicĭ a procedatŭ în causa divorțului cu totulŭ în altŭ sensŭ decum i-a fostŭ anunțat Bismark prin telegrama perdută. Când s'a făcut apoi întrebare despre telegrama în care 'i se dau „îndrumărĭ", Bukacovicĭ rĕspunse că n'a primit nimica. Făcêndu-se cercetare s'a constatat că respectivul purtătorŭ de depeșe a pierdut'o pe drumŭ, ér celŭ ce-a aflat'o n'a fostŭ așa de galantŭ sĕ i-o redea.

Focŭ. In Reșinarĭ a arsŭ casa preotului Iosifŭ Goga împreună cu locuințele încă a 3 proprietarĭ. Paguba trece peste 2000 fl. Asiguratŭ nimicŭ n'a fost. — In comuna Istina unŭ copilŭ de 5 anĭ alŭ locuitorului Radu Nicolae șĭ-a făcutŭ o țigară de hârtiă pe care o aprinse și, póte, pentru a nu-lŭ vedé nimenea că fuméză, se ascunse în șură. Acolo aruncă țigara în nisce paie. Paiele s'au aprinsŭ și șura fù prefăcută în cenușă.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei."

Din Câmpiă, 13 Iulie 1888.

Petrecerea din Velcheriu. Numai laudabilă și démnă de imitatŭ póte fi datina — acum aprópe pretutindenea generalisată — de-a inscena convenirĭ, de-a întocmì petrecerĭ și balurĭ cu scopŭ filantropicŭ. Laudabilă. căcĭ contribuindŭ de o parte din proprietatea nóstră, fără ca ea prin acésta se sêmtă vre-o daună, la averea comună românéscă, facemŭ de altă parte cunosciință unii cu alții, ne schimbămŭ ideile, uitămŭ măcarŭ pentru momentŭ de suferințe și ne convingemŭ, că păstrândŭ cu sânțeniă limba, datinele, portulŭ și perfecționându-le, conlucrămŭ la înaintarea binelui și culturei nóstre.

Din aceste puncte de vedere dau eu o deosebită atențiune și petrecerei din Velcheriulŭ de Câmpiă din 12 l. c. alŭ cărei venitŭ a fostŭ destinatŭ pentru fondulŭ scolasticŭ, atâtŭ celŭ localŭ, câtŭ și celŭ alŭ scólei superióre de fetițe din Sibiiu.

Datina de-a arangia tinerimea română câmpiană petrecerĭ véra, e deja cam vechiă. Ele erau împreunate la începutŭ cu ședințe publice, ceea ce le câștigase unŭ nume bunŭ și erau fórte cercetate, prin ele se urmărea și unŭ scopŭ culturalŭ, și erau o adevĕrată petrecere pentru ómenii serioșĭ, și unŭ îndemnŭ pentru tinerime de a emula pe terenulŭ literarŭ. Susceptibilitatea unora însĕ a făcutŭ, ca aceste petrecerĭ în timpulŭ din urmă sĕ nu mai pótă fi împreunate cu ședințe publice. Prin acésta petrecerile tinerimei din Câmpiă șĭ-au perdutŭ în cea mai mare parte valórea și însemnătatea lorŭ. Mai întrevenindŭ apoi și alte motive, altcum destulŭ de fundate, de vre-o 3 anĭ de dile încóce tinerimei i s'a luatŭ posibilitatea de a continua cu arangiarea petrecerilorŭ sale.

Rĕmânea dér ca aceste petrecerĭ sĕ-șĭ ia unŭ nou începutŭ sub scutulŭ și directiva unorŭ bărbațĭ de posițiă superióră. Inceputulŭ s'a și făcutŭ și e speranță, că tinerĭĭ noștri în armoniă cu bĕtrânii, conlucrândŭ frățesce, vorŭ face unŭ pasŭ încă și mai departe.

Localitatea destinată pentru ținerea petrecerei din vorbă a fostŭ școla confesională din Velcheriulŭ de Câmpiă. Școla acésta prin frumseța ei, potŭ dice fără a greși, nu-'șĭ are séměnă în tótă Câmpia. Nu póte servi acéstă școlă decâtŭ spre laudă, atâtŭ preotului, sub care s'a înființatŭ, câtŭ și poporului numĕrosŭ, care a priceputŭ chiămarea sublimă a școlei și a contribuitŭ din averea sa spre a o înființa.

Pentru jocŭ a fostŭ arangiată sala cea mare și spațiósă, sala de propunere. Ea a fostŭ înfrumsețată cu frundărĭ și iluminată prin lampióne de diferite colorĭ. A mai fostŭ pregătitŭ și unŭ spațiu înaintea școlei, încungiuratŭ jurŭ împrejurŭ cu ramurĭ verdĭ, asupra cărora atêrnau pe fire de drotŭ mulțime de lampióne.

Inceputulŭ s'a făcutŭ, ca la tóte întrunirile rom. de feliulŭ acesta, cu *Ardeleana* pe la 6 óre séra și a duratŭ până în diminéța dilei următóre. Publiculŭ a fostŭ numĕrosŭ: din tóte părțile Câmpiei, apoi de pe Mureșŭ, Arieșŭ, cu tóte că timpulŭ numai cu dóuĕ dile înainte de terminulŭ fixatŭ pentru petrecere s'a schimbatŭ în favorabilŭ. Toțĭ cei de față erau voioșĭ și animațĭ. In decursulŭ pausei s'au ținutŭ mai multe toaste, parte pentru Velcherenĭ, parte pentru óspeții veniți etc. Totŭ atuncĭ, la insistința mai multora, d-șóra Aur. Popŭ a binevoitŭ a ne delecta prin cântarea a 2 poesii.

Costumulŭ naționalŭ fù bine și frumosŭ representatŭ de d-șórele: Lucreția Cosma (Juculŭ infer.) Elena Fetiță (Luna), A. Nagy (Grindŭ), A. Petricașŭ (Ghirișŭ S. Craiu), Claudia Popŭ (Galda), Iul. Popŭ (Hădărău), A. Popescu (Juculŭ sup.) C. Stoica (Ceanŭ), Ludovica Tarca (Cicudiu).

Incheiu esprimându-'mĭ dorința de-a ne revedé în anulŭ viitorŭ la petrecerea de pe Câmpiă în pace și mai numĕroșĭ, ca sĕ ne câstigămŭ amintirĭ încă și mai dulcĭ.

I. D.

Convocare

La adunarea despărțămêntului XII. alŭ Asociațiunei Transilvane pentru cultura română și literatura poporului Românŭ, ce se va ține în Ileanda mare în 26 Augustŭ a. c. st. n. cu care ocasiune se va da și balŭ. Onoratulŭ publicŭ cu acéstă notificare e rugatŭ a participa, că pentru încuartirarea óspeților s'au luat dispositiile necesare. In scopulŭ acesta participanții au a se adresa cătră D-lŭ Michailŭ Furcoviciu, notariu cercualŭ în Ileanda mare (Nagy-Ilonda).

Ileanda mare, 14 Augustŭ 1888.

Ioanŭ Romanŭ.

Mulțămită publică

(Fine.)

b) In banĭ au contribuitŭ: Catinca Vilara 2 fl., Petrache Zănescu 5 fl., Ioanŭ Cristescu, G. Birea, I. Lenger câte 1 fl. v. a., Iosifŭ Fericeanu 50 cr., Simionŭ Damianŭ 2 fl., Petru Pană 5 fl., Oct. Popea, Ioanŭ Pană, Irimie Pană, G. Zĕnescu câte 1 fl. v. a., N. N. 5 fl. — Suma 26 fl. 50 cr. v. a.

c) Pe acéstă sumă s'au cumpăratŭ 29 broșurĭ: Riureanu, cele două surorĭ; R. Familia creștină; R. Istoria pentru copii; Nouĕ Ist. pentru copii; R. Inelulŭ găsitŭ; R. Nascerea Domnului; R. Roza de Tanenburg, tóte costă 2 fl. 24 cr. v. a., Biblioteca Tribunei: Lĕpădatu, Asupra situațiunii 45 cr.; Slavicĭ, Păcală în satulŭ lui 10 cr.; Slavicĭ, Novelă din poporŭ 1 fl. 80 cr. v. a.; N. Gogolŭ, Vecinii 30 cr.; Pipĕrușŭ Petru 8 cr.; Jucării și jocurĭ pentru copii 25 cr.; Colăcăritulŭ 16 cr.; Indĕrĕtniculŭ 8 cr.; Blăstămŭ de mamă 6 cr.; Din bĕtrânĭ 8 cr.; Cenușotca 8 cr.; Stefanelli Loango 45 cr., Istoria literaturei de Lazaricĭ 90 cr.; Metodica scólei poporale, de Dr. Pipoș 54 cr.; Moța Croitorului și cei trei feciorĭ 15 cr.; Manualŭ de agricultură 24 cr.; Mocianu, gimnastică 1 fl. 35 cr. v. a.; Negruzzi pe malulŭ mării 45 cr.; Ispirescu, Basme 45 cr.; Pompiliu, Antologia 1 fl. 13 cr. v. a.; Odobescu, scrierĭ 3 volume costă 15 fl. v. a.; Registru de inducerea cărțilorŭ 24 cr. — Suma 26 fl. 58 cr. v. a.

Subscrisulŭ, în numele comitetului parochialŭ gr. or. din Zizinŭ, îmĭ țînŭ de sacră datorință a-le aduce Prea Stimatelorŭ Dómne și Domnĭ, carĭ au binevoitŭ a contribui atâtŭ cu cărțĭ, câtŭ și în banĭ pentru scopulŭ prementionatŭ și pe acéstă cale mulțămită căldurósă.

T. Giurgiu,
parochŭ și preș. com. parochialŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Parisŭ, 16 Augustŭ. Dómna Adam asigură în „Nouvelle Revue", că *raportulŭ secretŭ* alŭ lui Bismark, ce l'a publicatŭ, este *autenticŭ*; totŭ așa suntŭ autentice și tractatulŭ germano-belgianŭ și documentele bulgare. In articululŭ din vorbă, care este plinŭ de espresiunĭ ofensătóre față cu Bismark, se amenință cu nouĕ descoperirĭ.

Amiens, 16 Augustŭ. Cu ocasiunea sosirei generalului Boulanger aicĭ se întêmplară demonstrațiunĭ și tumulturĭ. Poliția și gendarmeria a întrevenitŭ. Mai multe persóne fură rănite.

Londra, 16 Augustŭ. Raportulŭ lui Makenzie despre bóla rĕposatului împĕratŭ Friedericŭ III va apăré cu permisiunea împĕrătesei-vĕduve Victoria peste trei sĕptĕmânĭ.

Petersburgŭ, 16 Augustŭ. Casa de bancă Bleichröder a cumpăratŭ obligațiunĭ rusescĭ de vre-o 50 de milióne. In urma acésta cursulŭ rublelorŭ s'a urcatŭ din nou.

Bucurescĭ, 16 Augustŭ. In orașele bulgare de lângă Dunăre s'a serbatŭ erĭ aniversarea suirei pe tronŭ a principelui Ferdinandŭ fără a se turbura liniștea precum era temere.

Belgradŭ, 16 Augustŭ. Consistoriulŭ a deschisŭ ședințele. Regina persistă de a se presenta în persónă la pertractare. Președintele o rugă sĕ-șĭ designeze unŭ representantŭ, de unde se conchide, că Regina nu se póte presenta în persónă.

Nesiguranța persónelorŭ și averei lorŭ cresce pe di ce merge în modŭ îngrozitorŭ. Intre poporațiune domnesce panica. Patrule numeróse militare traverseză di și nópte Belgradulŭ.

DIVERSE.

Organismulŭ omenescŭ are multe felurite particularitățĭ. Omulŭ este séra mai micŭ decâtŭ diminéța; mărimea între începutulŭ și sfârșitulŭ dilei variéză cam între 26 milimetri. Véra unŭ omŭ sănĕtosŭ cântăresce cam cu $1^1/_2$ kgr. mai puținŭ decâtŭ érna. Dintre tóte creaturile de aceeașĭ mărime are omulŭ celŭ mai greu creerŭ, cam 2 kgr. la o greutate a corpului de 50 kgr., pe când un bou de-o greutate de 500 kgr. are numai $^1/_2$ kgr. de creerĭ. In corpulŭ omenescŭ se află 249 de óse, anume 60 în capŭ, 67 în corpŭ, 62 în brațe și mânĭ și 60 în picióre. Inima face într'o minută cam 4000 de contracțiunĭ. Tótă cantitatea de sânge aflătóre în trupŭ circa 8—13 kilograme trece pe oră de 18 orĭ prin inimă și într'o minută unŭ spațiu de celŭ puținŭ 40 metri. Pulsulŭ unei persóne crescute bate într'o minută nu mai puținŭ de 80 și nu peste 90 de orĭ, de regulă însĕ de 84 de orĭ. Cu înaintarea etății bătăile pulsului se reducŭ la 60 de orĭ pe minută.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 16 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.94	Vênd.	8.98
Argintŭ românescŭ .	„	8.90	„	8.92
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.74	„	9.77
Lire turcescĭ . . .	„	11.05	„	11.10
Imperialĭ	„	$10.05^1/_2$	„	10.10
Galbinĭ	„	5.75	„	5.82
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	$1.17^1/_2$	„	1.19
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 15 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	102.05
Renta de hârtiă 5%	91.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	99. -
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	113.75
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.56
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.10
Renta de hârtiă austriacă	82.30
Renta de argintŭ austriacă	83.05
Renta de aurŭ austriacă	112.20
Losurĭ din 1860	140.—
Acțiunile băncei austro-ungare	870.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur.	308.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	317.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.77
Mărcĭ 100 împ. germane	60.20
Londra 10 Livres sterlinge	123.45

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nru 143—1888.

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de contabilŭ cu 2 óre pe ḑi, la Biserica română ort. rĕsărit. dela St. Nicolae din Braşovŭ, se escrie concursŭ cu terminŭ pănă la 15 Augustŭ 1888 st. vechiu.

Despre sistemulŭ şi modalitatea, după care este a se purta contabilitatea, cu care este împreunatŭ unŭ salariu de 400 fl. v. a. pe anŭ, sĕ póte lua informaţiune detaiată dela Epitropia parochială a Bisericei susnumite.

Braşovŭ, 21 Iuliu 1888 st. vechiu.

Comitetulŭ parochialŭ alŭ bisericei române ort. rĕsărit. dela St. Nicolae.

119,3—2

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.